

[Carl F. Madsen.]

Arbejdere eller for Erhvervene, og Ministeriet har derfor foreslaaet en Række Ændringer til den gældende Lov.

Efter den udførlige Redegørelse for Forslaget, som den højtærede Socialminister har givet, og de fyldige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, vil der paa nærværende Tidspunkt ikke for mit Vedkommende være nogen Anledning til at komme ind paa en nærmere Omtale af Forslaget. Der er saa meget mindre Grund dertil, som jeg helt og fuldt kan tiltræde Bemærkningen om, at Lærlingeloven paa en Række Punkter ikke har virket tilfredsstillende. Ved tidligere Lejligheder, hvor Forslag til Ændringer i Lov om Lærlingeforholdet har været til Behandling, har jeg givet Udtryk for min Opfattelse i saa Henseende, og jeg har ogsaa ved disse Lejligheder peget paa Ændringer, som jeg mente vilde være fornødne, naar man skulde have en tilfredsstillende Lærlingelov. Jeg kan derfor nøjes med at henvise til mine Udtalelser, som findes i Rigsdagstidende for Samlingen 1926—27 Sp. 883—88 og for Samlingen 1927—28 Sp. 169—76.

I øvrigt kan jeg med Hensyn til det foreliggende Forslag kun anbefale det paa det bedste og vil meget indtrængende opfordre samtlige Partier her til at optage en saglig Forhandling om Forslaget, saaledes at der dog en Gang kunde falde Ro over dette Spørgsmaal, noget, som jeg tror der i høj Grad trænges til.

Lange: Lige saa lidt som de ærede foregaaende Ordførere skal jeg gaa ind paa Lovforslagets Enkeltheder, idet jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) i, at der ikke er nogen stor Sandsynlighed for, at man vil kunne gennemføre Forslaget i denne Rigsdags-samling. Man vil derfor komme til at behandle Forslaget — hvis det da bliver fremsat paa ny — til Efteraaret, da der først vil kunne finde en Realitetsbehandling Sted. Lovforslaget er jo ogsaa saa fuldt af Enkeltheder, som egner sig langt bedre til en Udvalgsbehandling end til en større Forhandling her i Tinget.

Jeg vil blot tilføje, at jeg anser det nuværende Tidspunkt for særlig uheldigt. Fordi Erhvervslivet har Vanskeligheder nok at bekæmpe, Vanskeligheder nok at forsøge at overvinde, anser jeg Tidspunktet til at lægge nye Byrder paa Erhvervslivet for højst uheldigt. Desuden er dette Forslags Tendens en saadan, at der maatte

komme et Modsetsningsforhold mellem Principal og Medhjælper, Principal og Lærling, et Modsetsningsforhold, som naturligvis vil være ubehageligt for Principalen, men efter min Mening ogsaa vil være til Skade for Lærlingen.

Hvis Forslaget bliver henvist til et Udvalg, vil jeg naturligvis være med til at forsøge at naa til et Resultat, men jeg kan sige, at for at vi kan gaa med til Gennemførelse af det foreliggende Forslag, maa det underkastes en meget betydelig Ændring.

Lausten: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

Da vi i Samlingen 1927—28 behandlede et lignende Forslag, stillede vi enkelte Ændringsforslag, som vi den Gang kom til at staa ret ene med. Jeg ser med stor Tilfredsstillelse, at disse Ændringsforslag nu til Dels er optaget i det foreliggende Forslag. Den første af de Ændringer, som vi foreslog, angik Ansvar for, at der oprettes Lærekontrakt. Ansvar for deltes den Gang mellem Lærlingen og Mesteren, man vilde ogsaa paabyrde Lærlingen eller hans Forældre Ansvar for, at Lærlingekontrakt blev oprettet. Efter § 1 i det foreliggende Forslag er det Læremesteren, der nu alene har at sørge for, at dette sker, og det finder jeg fuldkommen rimeligt.

Et andet Ændringsforslag, som vi stillede, tilsigtede, at man ad Lovgivningens Vej skulde kunne begrænse Tilgangen af Lærlinge til enkelte Fag. Vi opnaaede i 1928, at daværende Indenrigsminister Krag sagde, at han sympatiserede med Tanken, men derudover var der intet at opnaa. I Dag er denne Sympati omsat i Lovforslagets § 6, som den højtærede Socialminister gjorde opmærksom paa, thi efter den kan Tilgangen til enkelte Værksteder begrænses, naar der foreligger Grunde derfor.

I § 13 i Lovforslaget finder vi den samme Ordlyd som i Forslaget af 1928: at Læremesteren „maa paase“, at Lærlingen er Medlem af en anerkendt Sygekasse. Jeg ønskede den Gang, at det skulde ændres, idet jeg fandt, at denne Bestemmelse „maa paase“ ikke var præcis nok. Det er stadig, ogsaa efter dette Forslag, Lærlingen, der har Tilmeldelsespligten, og Mesteren, der har Tilsyn med, at det sker. Det har ikke kunnet ændres og er ikke blevet ændret i det foreliggende Forslag.

Men i øvrigt kan jeg, som jeg sagde til Indledning, anbefale Forslaget til vel-